

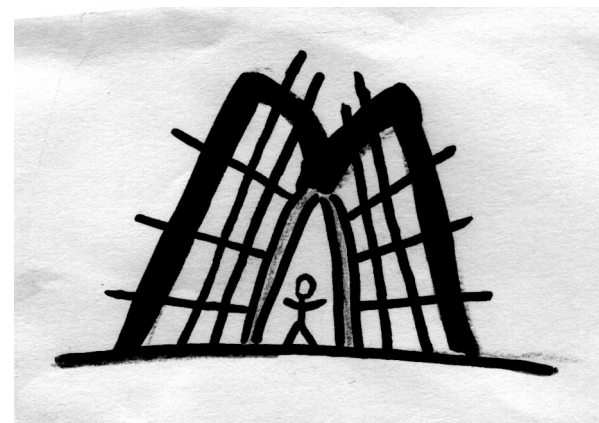
Za branami

Básnický almanach klientů Psychiatrické
léčebny v Opavě

Asociace studentů a přátel Slezské univerzity
Filozoficko-přírodovědecká fakulta Slezské univerzity
v Opavě
2001

Majáles 2001 - Za branami

Za branami

Básnický almanach klientů Psychiatrické
léčebny v Opavě

Asociace studentů a přátel Slezské univerzity
a
Filozoficko-přírodovědecká fakulta Slezské univerzity
v Opavě
2001

FREDY

Chvíle

Mezzotinta ticha
šplhá ke kořenům
a slova prostě
nejsou.

Co bylo, je,
otázka, co bude, není,
a jablko opustilo
strom.

Utonulé myšlenky
probouzí se,
bezbarvé tělo má tajuplnost
v dlaních.

Na nic nečekáš,
jen bezsvětlo vidíš,
chce se ti křičet? ...
Děkuješ.

Jenom se ukrývám

Blouzním na špicích ostrých kamenů
a pak procházejíc se po jezeře osamění
vzdychám nad hrůzou ječících havranů
omdlévajíc pod rouchem nočního poranění

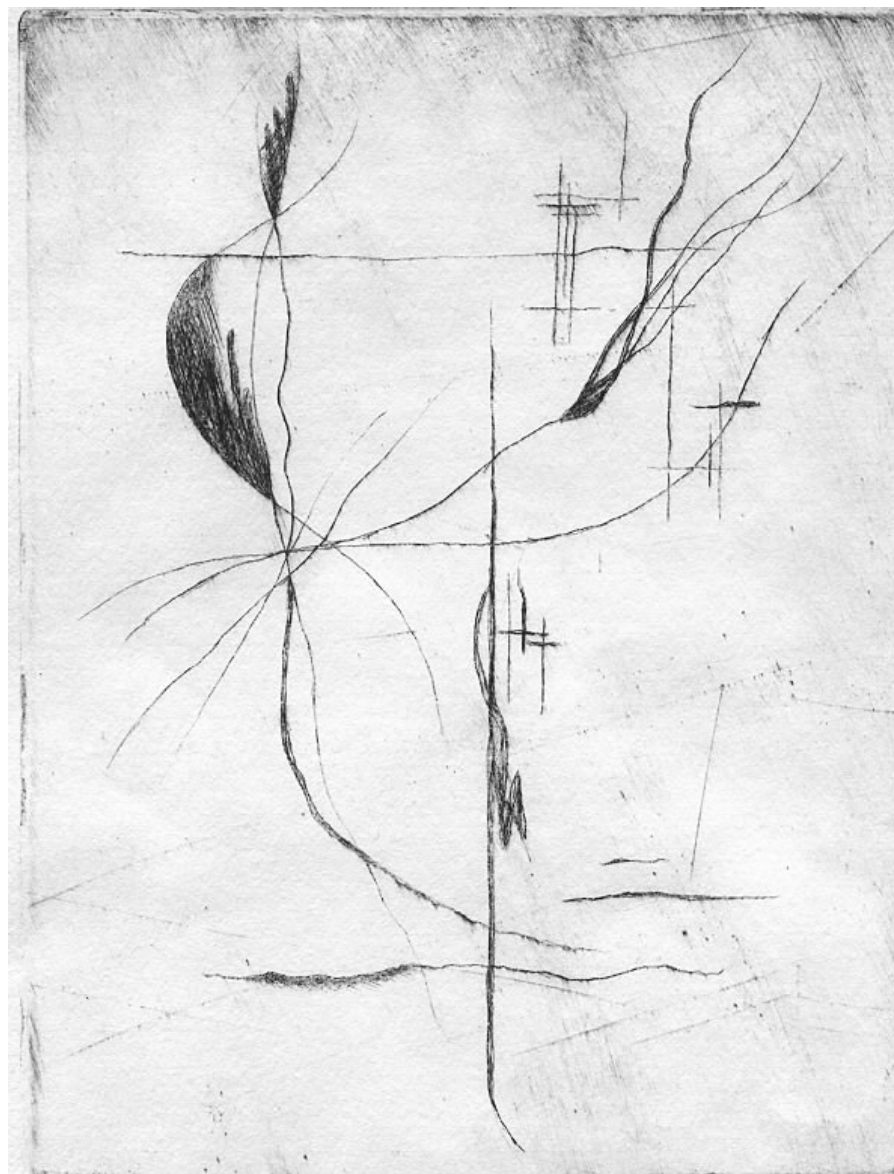
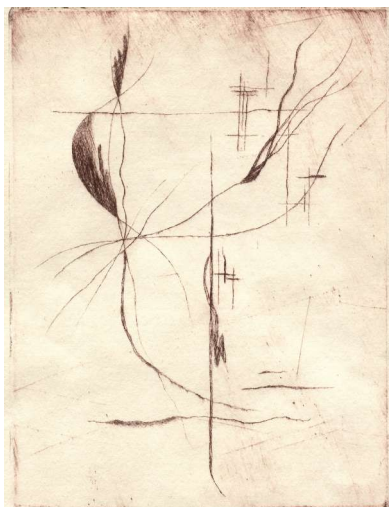
Notím si písňě tak smutného tónu
v barvách kalných s rozostřeným zrakem
a upadám do divných vzdálených ronů
zračících se velkým zrádným mrakem

Ranní pocit

Samo světlo tvoří přítmí
Instrumentálka ukolébává
Někde v dáli tančí blázen
plašící havrany a sny
Cítím bušení jitra
co svou hloubku neskrývá
Osamoceně uléhám
do postele všedních zázraků
Osud je dán
Mám otevřené oči
právě pro osud tohoto dne.

Umělci

Cítíme se poutníky a cizinci
hledající hodnotu na minci
jež je zlatou a starou pannou
nám do dlaní danou
Je života smyslem nevyřčeným
klíčem zapomnění uzamčeným
Hledáme tu sílu vábivou
hledíme do nebes nad nivou
Jen svobodu myšlenkám a snům!
doutáme
že jednou vystavíme
ten tajemný dům ...

NIKOS B.

Vesmíre i Pane!

tak často nám nebe splývá s Zemí, ó, naší -
a PánBůh raduje se a mořem tak perlí
že ta naší planeta aneb pravý skvost
než často se nám mění v drahocennou perli
my modravých dáleč plujem náš i Váš Vesmír
te nekonečný jak Pán Stvořitel dráže jest
jedněž konečně nadobude dimenze
PánBůh v tomž bodě se nám zasměje
tak docela klidně pokyne na pozdrav
že zkrátka moudře ovládne světa dav
a pustí se do nich, týž vykvete sad bdělý
pakže skvěle a směle On povede nás
do přímých a přísných našich prostor
my poznáme prostě majících věčnost, i
a zůstanem na místě jen jednom urči
vrátivší se v kouzelné i pole květů
zdaliž se navrátíme v život běhů
jen tak docela okolo pěj souší břehů
nás diriguje sám Pán Stvořitel střetů
vidě v nám těch pouličních výkvětů boj
majíce na mysli nech sluncí svěrů
toť, ó, Pane pravá modlitba věru a věř -
žeť milujem Tebe, náš Bože přece nade vše!
Tak jest!

I. H.

Prvotina na PL

Tys brala heroin, já kouřil trávu,
dnes o nás pečují ti v bílém hávu.
Občas se naserou, zavíraj do klece,
to není z legrace, je to jen z recese.

My jsme jen dva a jedno oddělení,
spojme se, sjednoťme, bude nadělení.
Auta se zblázní a psychouši poserou,
v posledním tažení to na papír naderou.

Jen to, že milujem, ať každý vidí,
a to, že blázní jsme, ať kdo chce závidí.

Romance u otevřeného okna

Ucítil jednou jsem na podzim za šera,
Hebkou a chladivou vůni tu večera.
Sepjal jsem tedy ruce své do kříže
A šeptal si šeptal svou modlitbu přes mříže:

„Bože můj, dej tak ať vše je jak sen,
slunce se vyjasní, pustí mě ven.“

Pak můj zrak spočinul u vřesu,
kde byla víla,
dal bych co unesu za to, že byla.
Cítil jsem přítomnost její té lásky,

hladinu čeřily šedivé pásy.

Šedivé pásy do kazajky mé všité,
Řek jsem si sper to čert a rozhodil sítě.
Lod' má však k ránu až s prázdnou se vrátila,
A v hlubinách temných vílu mou pohřbila.

Zůstal jsem tedy u okna sám.

Co to je, když se řekne

Co to je, když se řekne Pakáč.
Pakáč je speciální odrůda pankáče, který je často
zavírán na psychiatrii.

Láska zvítězila

Miluju Natašu Petrovnu. Volám ji třeba čtyřikrát za den
a její otec jí pak vždycky vzkáže, že volal ten psychopat.
Ona mě taky moc nedává a proto jsem se rozhod,
že se na to vyseru.
Ale láska nakonec zvítězila.

Spadla tuna

Spadla tuna hoven na mou hlavu a
hcanky mi čůrkem stékají po tváři.
Spadla tuna hoven na mou hlavu
a nic se mi už nedaří.

Po krk ve sračkách dál mašíruju a
nenáviděnou milou svou už dávno nemiluju.

Kdyby se to stalo poprvé
snad bych se smál.
Kdyby se to stalo po osmé
snad bych se smál.
Jenže je to po milion osmé
a přesto se snažím smát.

JIŘÍ MRÁZEK

Umělé srdce

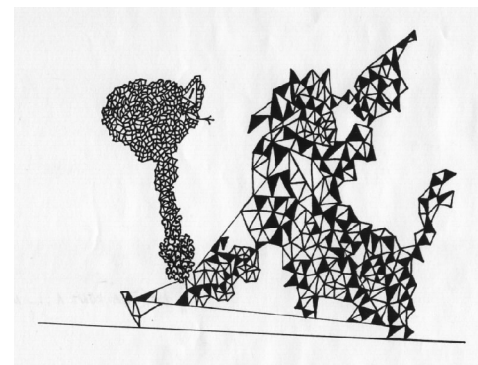
Gorilí maska v rámu od obrazu
Nahaté dítě v čtyřiceti stupňovém mrazu
Nevratná láhev od levného pití
Rozškrábaný svrab na neutřené řiti
Hipík kterého donutili ostříhat si vlasy
Žena, která ztratila už vše z dřívější krásy
Starý děda, přehrabující se v popelnici
Šestnáctiletá holka, co už pět let žije na ulici
Konopný provaz, škrťící oběsence
Zarostlý hrob, na kterém nikdy nebyly věnce
Chlap, co během cigárka šel na záchod už třikrát
Automat, na kterém nejde vyhrát
Mrtvola, které krysy okousaly uši
Umělé srdce monotónně buší.

Poslední

Zlý čaroděj si vyřezal hůlku z jabloně,
aby za něj kouzlila, když tvrdým spánkem spí.
Věděl, že mu ten strom za to není nakloněn,
tak spálil jej a kouř teď všude čpí.
Ta jabloň stála uprostřed velké zahrady
a on věděl, že to není jenom tak.
V chýši měl už totiž hůlek celé hromady,

ale o téhle se zmínil jeho drak.
Zamlčel však, že se jedná o strom poznání,
že trestá se i za jedinou větev a
za kousnutí do plodu se z ráje vyhání.
Tou dobou ale Bůh byl dávno mrtev.
Když se lidé doslechli o mágově zlém činu,
byli plni smutku, vzteku, zlosti.
Rozhodli se, že jen smrtí ztrestají tu vinu a
jejich psi pak ohlodají kosti.
K večeru vydali se k chýši
do vysokých a slunných hor.
K té čarodějově skrýši,
kterou zakrývá javor.

Drak na louce tam spal jen s jedním okem zavřeným
a dav lidí tím druhým uviděl,
jak prodírá se porostem zeleným,
tak křídly zamával a do oblak vyletěl.
Pak dechem svým je všechny upekl a
zbylé zadusil kouřem.
Jen jediný chlapec utekl,
spálený tím strašným horkem.
Devět let toulal se po světě,
než vyrostl v silného muže.
Toužil po kruté odvetě,
oba je chtěl stáhnout z kůže.
Když se k nim vrátil
udělal to co si slíbil.
Mečem je sklátil.
Za srdce do skal je přibil.

Zbraně a růže

Ležela dýka na stole,
vedle ležela pistole.
Dříve tam ležela i růže,
než řekla, že s nimi být nemůže.
Neví že sama je taky zbraní.
Dopij své pivo a rychle vstaň.
Dívčí srdce si získej květinou,
neotáčej se za jinou.
Tu bitvu dnes vyhrála jen růže.
Na to se pistole nezmůže.

PAVEL MAJKUS

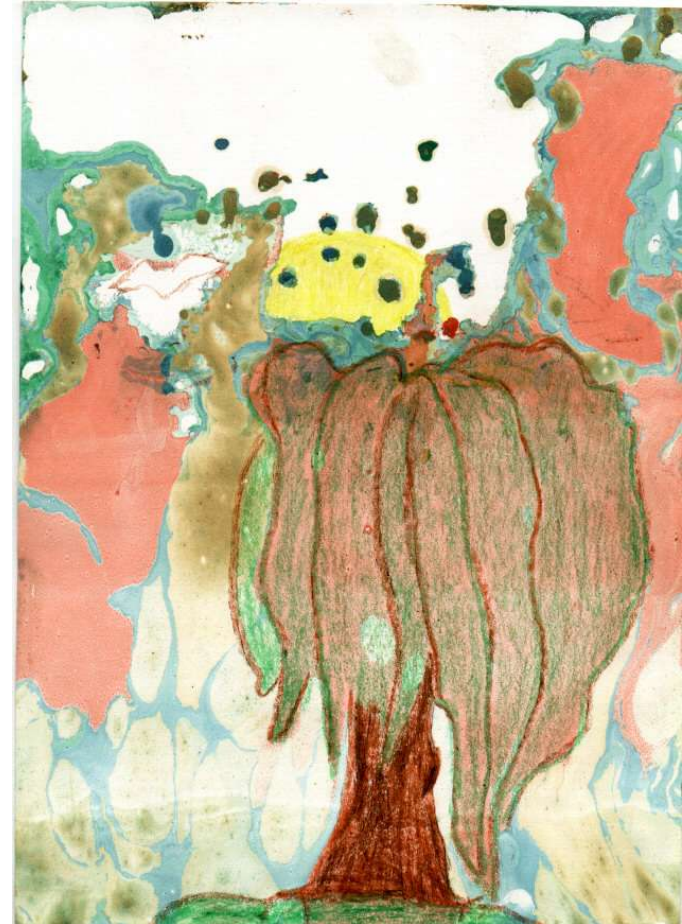
Než rok sejde z mysli
bydlím v noře syslí
Rostlinám v kořenech
čichám krásných růží dech.

Pramínkem co zpívá
sákne voda živá
písčítá jadrností
solená toužebností

V podzemí té černé tmě
v hlíně kam se vrátíme
spi zde se mnou ty můj sne

Ty jenž chceš pro lásku žít
pojd' se s úctou zamyslit
nad prachem z něhož jsme

--

Dotkni se měsíce
Nedělej ostudu
lásce a osudu
Žij srdcem

Žij v tichu
Mysli v hlubokosti
Svou páteř a míchu
zvedni ze svých kostí

Úsměvem pochopení
kvetoucím do prozření
v bolestech života

V lidech zůstane
semínko bezbranné
tvá stopa ukrytá

--

Staré ženy sedávají
na lavičce pod břízou
Stíny smutné starobou
chvíle radosti zde mají

Večer když prosí v modlitbě
o ranní nevzbuzení
Přemýšlejí zda v nebi je
útěšná bříza či není

Některé doufají a věří
v posmrtné mládí své
Slza hořké mízy běží
v té chvíli kúrou na bříze

--

V mládí prý byla
okouzlující dáma
Ve stáří v sirobě
umřela na záchodku

Sestřičky v rubáši
na postel odnesly
jako se nosívá
miminko do jeslí

Ještě se bradička
na stranu vychýlí
Zlá slina uhnízdí
Ulétl holub bílý

--

Zacházet se slovem
jak s volským spřežením
vzít na ně opratě
i bič

A zase
Jak milenec v touze ranní
laskat a tvořit v dlani
pár slůvek celé dni

--

Můj osud ztratil se Já nevím kam
Bezhlavě za něj život dám
Kdo žije jej Kdo ho dopoví
Ztratil svůj osud člověk přelétavý

Našel jsem trápení Je to asi on
Myšlenka soumraku hledá slunce medailon
Pronikavé smutky zlatí světla lesk
Přišlo soužení k smrti mne vést

--

Hrozinky sladká jádra slasti
bezmyšlenkovitě do úst vkládám si
V pilíři smutku v té žhavé pasti
na uhel spálen černou depresí

Modlitby básně slova činy
tužby a lásky – všechno pomůže
Smrtící neklid dravý němý
solí nicoty bolí lže

--

Tesknící jemně opilý
vyprávěl jsem v baru
holkám co hledaly
někoho do páru

Potom seděly
trošku víno pily
vůbec nemluvily
snily a toužily

Nikoho nesbalily
Tu noc se milovaly
jen se svými sny
s příběhem krásným

--

Muž má jedno srdce
ženy mají tři
První láskou žije
dvě touhou rozjitří

Co nám první skrývá
druhé dvě vyjeví
Pro oči jsou tu
krásné objevy

Obě v touze vidíš

dýchat a žít
Krásu prvního v nich
smíš poznat objevit

Zešlel jsem láskou
ňadra v srdce splet si
když jasmínovou krásou
k mým ústům se vznesly

--

Já jsem tvým měsícem
a oba jsme si snem
Panenská ležíš ty
já v krásách milování
S jedinou kterou chci
Milostná Luna tvá
nahlíží do okna

--

Za branami

Básnický almanach klientů Psychiatrické léčebny v Opavě

texty a kresby: klienti Psychiatrické léčebny v Opavě

odpovědný redaktor: Jana Mokrejšová

grafická úprava: Jiří Šíl

Vydala Asociace studentů a přátel Slezské univerzity ve
spolupráci s Filozoficko-přírodovědeckou fakultou Slezské
univerzity v Opavě u příležitosti Majálesu 2001 - Za branami

Tisk: Ediční středisko FPF SU v Opavě

Náklad: 200 kusů